⁊ Tho. dicunt ꝙ etiā in festo natiuitatis dn̄i quis ieiunare pōt. vt pꝫ ī multis religiosis ⁊ qui vouissent. plus tūc tenent̄ Que dicta sunt de ieiunio in aliena terra seruādo. etiaꝫ intelligēda sunt de abstinētia a carnibꝰ vel lacticinijs ne scādalizet quis. vn̄ extra. d̄ obser. ie. ca. explicari. d̄r ꝙ in festo natiuitatis xp̄i in sexta feria venerit a carnibꝰ abstinere tenēt̄ qui ad hoc obligant̄ voto vel regulari obseruātia. et ꝙ etiā hi nō sunt rep̄hendendi q̄ ꝓtunc ob deuotionē voluerint abstinere.

Capitulū. viij.

Ed adhuc querit̄ qui teneāt̄ ieiunare. ⁊ qn̄ in ieiunio dispensari possit ⁊ quis. A Ubi notandū ſm Durā. Tho. ⁊ Pe. de pa. ꝙ nullus auc̄te sua dꝫ soluere ieiuniū qꝛ nullus est iudex in sua cā si commode habere pōt recursum ad sup̱iorē suuꝫ. Et ſm Hosti. nō sufficit licētia simplicis sacerdotis si pōt haberi ep̄s. Al̄s si nō pōt cōmode hr̄i ep̄s. pōt curatus dispēsare. Tn̄ in sum. tho. addit. In talibꝰ recurrēdū est ad sup̱ioris dispensatōeꝫ. nisi forte vbi ita ꝯsuetum est ꝙ ex hocipso ꝙ p̄lati dissimulāt ānuere vident̄. B Sūt āt q̄nꝗ cāe principales rōnabiles ⁊ legitime ꝓpt̄ q̄s pōt q̄s dispēsare ī ieiunio vel ī p̄ueniēdo horā. vl̄ in comedēdo aliū cibū q̄ꝫ ieiunātes fortes ꝓtūc comedāt. ⁊ sunt Etas infirmitas necessitas labor ⁊ ministeriū. Prīa cā est etas. vn̄ ſm tho. vsqꝫ ad finē vigesimiprimi āni non tenent̄ ieiunare iuuenes. qꝛ indigent vt plurimū an̄ illd̄ tp̄s de nutrim̄to. duplici de cā vic̄ꝫ vt nutriant̄ ⁊ etiā vt crescāt. tn̄ infra p̄dictū tp̄s decēs est vt ad aliquam abstinētiā se exerceāt plꝰ ⁊ minꝰ ſm modū sue etatis. Sꝫ qꝛ q̄nto ad terminū p̄dictū appropinq̄t̄. tanto ꝟtꝰ nature magis roborat̄ ⁊ augmētū tardiꝰ ꝓcedit. cū in primis q̄nꝗ ānis p̱ueniat puer ad medietatē augmenti. vt phūs d̄t. Jō ſm ꝙ magis appropinquāt ad p̄dictū terminū sunt eis ieiunia magis cōmēsuranda. d̄t tho. Idē credit̄ tenenduꝫ de senibꝰ valde ꝓpter debilitatē ꝟtutis digestiue. si tanta sit ꝙ nullo mō pn̄t digerere tm̄ cibū vna digestiōe q̄ntus sufficeret ad ꝯseruatōnē nature. Pluriū etiā terraꝝ cōsuetudo hꝫ ꝙ in ieiunijs p̄fatis vsqꝫ ad septēnium pueris dant̄ oua ⁊ lacticinia. d̄t q̄dā doctor. Scd̄a cā est infirmitas vel debilitas. ꝙ āt d̄t decretalis. Debilibꝰ ⁊ infirmis non p̄iudicet̄. Dicit Pe. pa. in. iiij. Intelligit̄ non ipso iure. ſꝫ dispensatiue. vn̄ nō d̄t ꝙ tales nō ligent̄. ſꝫ ꝙ eis nō p̄iudicet̄. Debet āt esse euidēs īfirmitas vn̄ etiā canōes p̱mittūt nc̄citate exigēte cū infirmis ī esu carniū dispensare. extra de obser. ieiu. ꝯsiliū. Et videt̄ ꝙ etiā debiles qui nō pn̄t tm̄ comedere vna vice ꝙ natura conseruet̄. nō teneant̄ stricte diu saltem ieiunare eadē ratōne qua supra d̄ etate dictū est. Iste casus ꝯtingit ſꝫ ī paucioribꝰ. Pro quāta aūt infirmitate vel debilitate solui possit ieiuniū ab īfirmis vel debilibꝰ. arbitrio boni viri potius limitādum est q̄ꝫ p̱ aliquā doctrinā generalem vt dicūt doctores. De mulieribꝰ p̄gnantibꝰ ⁊ nutricibꝰ. si timeat̄ ꝓbabiliter d̄ periculo eaꝝ si ieiunauerint de fetu in vtero vel de puero ad vbera. nō solū pn̄t ſꝫ etiā tenentur soluere ieiuniū. C Tercia cā est euidēs necessitas penurie nimie. q̄ pōt esse duplex. Una magne paup̱tatis vt qn̄ aliquis cogit̄ hostiatim mēdicare ⁊ n̄ p̄t habere tm̄ d̄ cibo ꝙ sufficiat ꝓ vna refectōe. ille potest pluries comedere al̄s si pōt habere simul satis ꝓ vna refectōne tenet̄ ieiunare. Concordat tho. ī scripto ⁊ in sum. Et addit ꝙ qn̄ q̄s ꝓpt̄ p̄cedentē īediā ita debilitatꝰ eēt ꝙ ieiuniū sustinere nō posset. etiā excusat̄. Alia penuria possꝫ esse ex magna caristia. vt si ī q̄dragesima vel in p̄fatis ieiunijs nullꝰ alius cibꝰ hr̄i posset nisi carnes. vel ī exercitu. vel alias si nō posset simul hr̄e cibū sufficientē. sed solū successiuē ⁊ interpellatim. In talibꝰ casibꝰ pluries comedēs. vel carnes edēs

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0274
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG